

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO OP CO OP

A Comparison of English Reading Abilities of Mattayomsuksa 1 Students between Questioning and CO-OP CO-OP Technigues

จิรภา มะละกา¹, สิริดา บุรชาติ², พิจิตรา ธงพานิช³

Jirapa Malaka¹, Sirida Burachart², Phichittra Thongpanit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP ตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO -OP CO-OP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ 1/2 โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี ตำบลบ้านเอื้อง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 2 ห้องเรียนรวม 47 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แผนการจัดการกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแบบ CO -OP CO-OP แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน และแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ (T – Test Dependent Sample และ T –Test Independent Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO – OP CO - OP E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08 / 79.45 ตามลำดับ (2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO –OP CO-OP มีค่า เท่ากับ 0.7026 และ 0.7561 ตามลำดับ (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมฯ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ผศ.ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ ผศ.ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

¹ M.Ed. Candidate in Curriculum and Learning Management Innovation, Faculty of Education, Nakhon Phanom University

² Asst Prof. Dr., Faculty of Education, Nakhon Phanom University

³ Asst Prof. Dr., Faculty of Education, Nakhon Phanom University

กับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP มีความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: (1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้(2) เทคนิคการตั้งคำถาม(3) เทคนิคแบบ CO-OP CO- OP

Abstract

The purposes of this research were: (1) to find out efficiencies of learning English activities in Matthayomsueksa 1 students between Questioning and CO-OP CO-OP Techniques by 70/70 criteria, (2) to find out effectiveness indices through learning English activities, (3) to compare English reading abilities before and after learning activities, (4) to compare English reading abilities between 2 groups, (5) to examine satisfaction with English learning of the students who received organization between Questioning and CO-OP CO-OP technique. The sample group was 47 Matthayomsuesa 1/1 and 1/2 students (2 classes) of Choomchon Aueng Ko Nadi School, Si Songkhram District, Nakhon Phanom Province under the Primary Educational Service Area Office 2.By using Purposive Sampling. The instruments of the research were learning activities plan using Questioning and CO-OP CO-OP technique. The learning achievement test and the satisfaction evaluation form. Statistics employed in data analysis were percentage, mean, standard deviation and the hypothesis tests were analyzed by the t-test for dependent samples.

The finding of this research were as follows: (1) the effectiveness of learning English by using Questioning and CO-OP CO-OP technique was at 87.89/77.66 and 89.08 / 79.45, higher than 70/70 criteria (2) The effectiveness indices through learning activities were at 0.7026 and 0.7561. (3) The learning of students who have learned by using Questioning and CO-OP CO-OP technique was higher than before learning at the.01 level of significance. (4) The student's satisfactions towards learning were holistically at the highest level.

Keywords: (1) Learning activities (2) Questioning (3) CO-OP CO-OP

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น

ดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคมเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 220)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกรักและความคิดเห็นตีความนำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสมภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 221)

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP ตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO -OP CO-OP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบCO-OP CO-OP หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO-OP มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายร่วมสนธิ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนมเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 โรงเรียน 4 ห้อง รวม 96 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี จำนวน 2 ห้องเรียน 47 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
4. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ CO OP CO OP และเทคนิคการตั้งคำถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

1. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมงและใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบ CO-OP CO- OP กับกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 20 ชั่วโมง

2. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ 1/2 โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 47 คน ทั้ง 2 กลุ่ม

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมเรื่อง การอ่าน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม กับโดยใช้เทคนิคแบบ CO-OP CO- OP กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ 1/2 โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี

4. หลังจากทดสอบจบวันระยะ 2 สัปดาห์ แล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษมาทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการตรวจแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้

1. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษทางการเรียนโดยใช้สูตรดัชนีหาค่าความสอดคล้อง (IOC) (สมนึก ภัททิยธนี. 2555: 220)
2. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี. 2555: 214)
3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2555: 229)
4. สถิติทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ ONE – WAY ANCOVA (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 115)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 70/70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน และความพึงพอใจการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO -OP CO-OP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08 /

79.45ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP เท่ากับ 0.7026 และ 0.7561 ตามลำดับ แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.7026 และ 0.7561 ตามลำดับ และคิดเป็นร้อยละ 70.26 และ 75.61 ตามลำดับ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08 / 79.45ตามลำดับ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองแบบได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนและวิธีการที่เหมาะสมคือ ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา เทคนิควิธีการ กระบวนการ ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทาง นอกจากนี้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ยังได้ผ่านการพิจารณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดประเมินผล นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

จากผู้เชี่ยวชาญและจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผ่านการนำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนและมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นตามลำดับ ก่อนการนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้แผนจัดการเรียนรู้อันมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งรดา ติโนซัง (2557:83-92) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนและความพึงพอใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง TENSE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI กับแบบอุปนัย พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI กับแบบอุปนัย มีค่าเท่ากับ 75.38/72.70 และ 76.19/72.66 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรกฤตกร จงรักพงศ์เฒ่า (2557:80 - 86) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมกล้าแสดงออกวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR และแบบมุ่งประสบการณ์ CLE พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR และแบบมุ่งประสบการณ์ CLE มีค่าเท่ากับ 83.83/79.16 และ 82.98/78.33ตามลำดับ

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP เท่ากับ 0.7026 และ 0.7561 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นประสบการณ์ CLE มีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 70.26 และ 75.61 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติมากที่สุดโดยครูเป็นเพียงคนคอยแนะนำส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมไปตามความมุ่งหมาย และยัง

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำให้สำเร็จด้วยตนเอง ที่สำคัญแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พชร ลิงหศรี (2558: 83-89) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดอย่างมี วิจารณญาณเรื่อง ภูมิศาสตร์ประเทศไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT และการใช้แผนผังความคิด พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลแบบ 4MAT และแบบแผนผังความคิด เท่ากับ 0.7070 และ 0.7094 ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ คำเขียว (2557: 71-75) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเว็บเควสท์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเว็บเควสท์กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7578 และ 0.7176 ตามลำดับ

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความพึงพอใจในการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากเทคนิคการตั้งคำถาม(Questioning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่างๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถาม และ เทคนิคการเรียนรู้แบบ CO-OP CO-OP เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกันโดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน เป็น

กิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์ และสังเคราะห์และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนในทุกวิชาทุกการเรียนรู้แบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม บรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือกัน ส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตน รวมถึงเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมที่ดีให้กับผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกให้เป็นผู้นำที่ดี เป็นผลทำให้สมาชิกของกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่านวัตกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น มีทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้มีการพัฒนาทางการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้การนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้จะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในเรื่องการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม การออกแบบงานเพื่อให้บรรลุงานสูงสุดจะต้องเริ่มจากการกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มอย่างไร เพื่อทำอะไร ใช้เวลานานน้อยเพียงใด และเมื่อบรรลุงานแล้วให้ทำอะไรต่อ การกำหนดบทบาทของกลุ่มหรือสมาชิกที่ชัดเจน โดยทั่วไปแล้วควรให้แต่ละกลุ่มมีบทบาทที่แตกต่างกัน เมื่อมารวมเสนอในกลุ่มใหญ่จึงจะเกิดการขยายการเรียนรู้โดยใช้เวลาน้อยและไม่น่าเบื่อ การกำหนดบทบาทให้แต่ละกลุ่มทำงานรวมไปถึงการกำหนดบทบาทให้สมาชิกในกลุ่มด้วย การมีโครงสร้างของงานที่ชัดเจน ซึ่งระบุรายละเอียดของกิจกรรมและบทบาทโดยทำเป็นกำหนดงานที่ครูชี้แจงแก่ผู้เรียนหรือทำเป็นใบงาน ซึ่งประการหลังจะเหมาะกับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มย่อยที่

ต้องการงานให้มีผลงานที่เป็นข้อสรุปของกลุ่มสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวินทร์ ประทังคดี (2555: 170 -184) ได้วิจัยเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ความฉลาดทางอารมณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ JIGSAW และ CIRC พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ความฉลาดทางอารมณ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP CO- OP มีความสามารถด้านการอ่านและความคงทนในการเรียน ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเทคนิคการตั้งคำถาม(Questioning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่างๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจาร์ณ สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถาม และ เทคนิคการเรียนรู้แบบ CO-OP CO-OP เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกันโดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์ และสังเคราะห์และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนในทุกวิชาทุก การเรียนรู้แบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม บรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือกัน ส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตน รวมถึงเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมที่ดีให้กับผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกให้เป็นผู้นำที่ดี เป็นผลทำให้สมาชิกของกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่

สูงขึ้น ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่านวัตกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น มีทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้มีการพัฒนาทางการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้การนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้จะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในเรื่องการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตย ในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบต่อร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม การออกแบบงานเพื่อให้บรรลุงานสูงสุดจะต้องเริ่มจากการกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มอย่างไร เพื่อทำอะไร ใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด และเมื่อบรรลุงานแล้วให้ทำอะไรต่อ การกำหนดบทบาทของกลุ่มหรือสมาชิกที่ชัดเจน โดยทั่วไปแล้วควรให้แต่ละกลุ่มมีบทบาทที่แตกต่างกัน เมื่อมารวมเสนอในกลุ่มใหญ่จึงจะเกิดการขยายการเรียนรู้โดยใช้เวลาน้อยและไม่น่าเบื่อ การกำหนดบทบาทให้แต่ละกลุ่มทำงานรวมถึงการกำหนดบทบาทให้สมาชิกในกลุ่มด้วย การมีโครงสร้างของงานที่ชัดเจน ซึ่งระบุรายละเอียดของกิจกรรมและบทบาทโดยทำเป็นกำหนดงานที่ครูชี้แจงแก่ผู้เรียนหรือทำเป็นใบงาน ซึ่งประการหลังจะเหมาะกับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มย่อยที่ต้องการทำงานให้มีผลงานที่เป็นข้อสรุปของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของมนธิรา ภูมลี (2557: 122 - 129) ได้วิจัยเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดมีความสามารถในการอ่านเชิง

วิเคราะห์วิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูต้องทำความเข้าใจรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ และเอกสารเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในส่วนของนักเรียนต้องปฐมนิเทศให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องและไม่เกิดปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CO – OP CO – OP เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียน เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ด้วยตัวของนักเรียนเอง ร่วมกันคิดรวมกันทำงานและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนเก่งจะได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนให้เกิดการพัฒนาขึ้น ซึ่งครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพความพร้อมของทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความรู้ พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน ครูผู้สอนควรฝากให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองแล ฝึกให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกให้เต็มตามศักยภาพของนักเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความสามารถของตน และนำเสนอประสบการณ์ที่เคยพบมาเชื่อมโยงความรู้ในด้านต่าง ๆ ได้ตาม ความถนัดของนักเรียน และครูควรให้แรงเสริมกับนักเรียนให้มากขึ้น

2. ครูผู้สอนนับว่ามีบทบาทและมีความสำคัญ ควรมีการเตรียมตัวล่วงหน้า จัดเตรียม สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้พร้อม และมีความยืดหยุ่นพอเหมาะที่จะให้นักเรียนทำกิจกรรม

3. หากจะใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ CO – OP CO – OP ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 8 กลุ่มควรมีครูผู้ช่วย

4. ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน เรียนรู้อย่างมีความสุข เช่น ห้องเรียนไม่คับแคบจนเกินไป มีการศึกษานอกสถานที่ เก็บข้อมูลนอก ห้องเรียน การจัดกลุ่มนักเรียนไม่เกิน 5 คน ถ้ากลุ่มเกิน 5

คน จะมีคนว่างที่ไม่ได้ทำงานจะทำให้เกิด ความ
วุ่นวายภายในกลุ่ม รูปแบบการนำเสนอผลงาน
ถ้าเป็นผลงานชนิดเดียวกันหากทุกคนจะต้อง นำ
เสนอควรจัดรูปแบบให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP
CO- OP กับสาระในรายวิชาอื่นๆ เช่น กลุ่มสาระ
การเรียนรู้สังคมศึกษา กลุ่มสาระคณิตศาสตร์หรือ
กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียน

รู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-
OP CO- OP กับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์ ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนหรือศึกษาวิจัย
ทักษะด้านการฟังหรือการพูด เป็นต้น

3. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP
CO- OP กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่นๆ

4. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ CO-OP
CO- OP กับเทคนิควิธีสอนแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กนกพรรณ ภูทองพลอย. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และความ
พึงพอใจในการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการ
เรียนรู้แบบ CO-OP CO-OP กับ การจัดการเรียนรู้แบบตั้งคำถาม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มนธิรา ภูมิลี. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค
การตั้งคำถามกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยุวดี แปงสนิท. (2550). *การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจในวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี อีทีอาร์*. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต ลำปาง:
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

รุ่งรดา ตินอสัง. (2557). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนและความพึงพอใจในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ TAI กับแบบอุปนัย*. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร
และนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยนครพนม.